

Πολιτιστικό έγκλημα στο Παλιό Χημείο εις βάρος των Θετικών Επιστημών Αλλοίμονο αν δεν σεβόμαστε την ιστορία μας

Στέφανος Αν. Κώνστας,
Δρ Χημικός

Το άρθρο αυτό γράφεται για να θυμίσει στους παλαιότερους και να γνωρίσει στους νέους το Παλιό Χημείο, να επισημάνει την ιστορική και μνημειακή του αξία, καθώς και την μοναδικότητά του στον Ελληνικό χώρο και να ζητήσει την συμπαράσταση όλων στον αγώνα για την σωτηρία του από την απειλούμενη καταστροφή.

Λίγα εισαγωγικά λόγια

Το Χημείο της Σόλωνος το έζησα εντατικά την δεκαετία του 50, από το 1951 που μπήκα πρωτοετής, ως το 1959 που συμπλήρωσα την διδακτορική μου διατριβή. Οι εποχές ήταν δύσκολες, ο εξοπλισμός ως επί το πλείστον προπολεμικός και οι πάγκοι και τα ντουλάπια από τον καιρό που είχε χτιστεί, ενώ οι χώροι δεν επαρκούσαν για τους ολοένα αυξανόμενους φοιτητές. Και όμως το κτίριο ολόκληρο, η δομή του, τα παλιά έπιπλα και όργανα, οι χαρακτηριστικές οσμές κάθε εργαστηρίου, δημιουργούσαν μία ιδιαίτερη ατμόσφαιρα που πιστεύω ότι όλοι την θυμόμαστε με νοσταλγία.

Εργαστήριο του 1920

Το Χημείο είναι ένα μνημείο που εκπροσωπεί πάνω από έναν αιώνα ανάπτυξης και προόδου των θετικών επιστημών στην Ελλάδα. Ο φυσικός προορισμός του, από την ημέρα που η διδασκαλία μεταφέρθηκε στο σύγχρονο συγκρότημα του Πανεπιστημίου Αθηνών, στου Ζωγράφου, ήταν να καλύψει το μεγάλο κενό της έλλειψης ενός Μουσείου Θετικών Επιστημών και Τεχνολογίας στο οποίο, εκτός από τον υπάρχοντα εξοπλισμό, να συγκεντρωθούν από όλη την Ελλάδα συσκευές και βιβλία που να δείχνουν την εικόνα της εξέλιξης της επιστήμης από το 1830 ως σήμερα.

Δεν μπορεί να το χωρέσει ο νους ότι είναι δυνατόν κάποιος να θέλουν σήμερα να αποσπασουν αυτόν τον ιστορικό χώρο από τον φυσικό προορισμό του και να διαλύσουν και καταστρέψουν αυτήν την παράδοση, για να μεταβάλλουν το Χημείο σε βιβλιοθήκη και αναγνωστήριο της Νομικής Σχολής, την στιγμή μάλιστα που το Πανεπιστήμιο διαθέτει μία τεράστια περιουσία σε ακίνητα όλων των ειδών και μεγεθών.

Μία πάρα πολύ καλή εικόνα της ίδρυσης και εξέλιξης του Χημείου μέχρι σήμερα δίνει η διατριβή που εκπόνησε η κυρία Σταματίνα Μικρού στο Πανεπιστήμιο του Leuven του Βελγίου, το 2003, με τίτλο «The Chimio Building on Solonos Street, Athens:

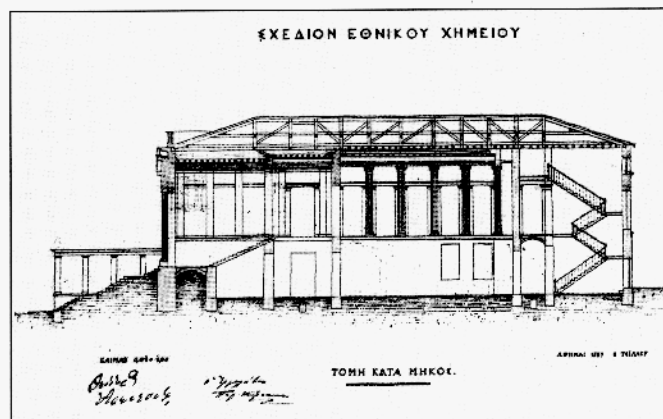
Documentation and Reuse». Από την πολύτιμη αυτήν πηγή έχουν αντληθεί πολλά από τα στοιχεία που ακολουθούν.

Ιστορική αναδρομή

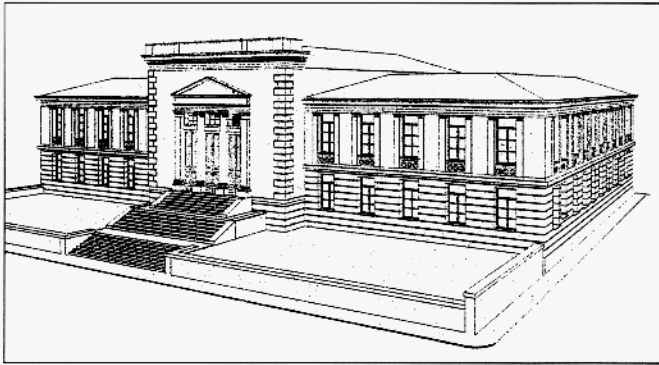
Ο πρώτος καθηγητής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών ήταν ο Ιαβιέριος Λάνδερερ, Αρχιφαρμακοποιός της Α.Μ. του Βασιλέα των Ελλήνων Όθωνος. Ο Λάνδερερ είχε εκδώσει, το 1840, μία δίτομη Ανόργανη και Οργανική Χημεία. Η διδασκαλία γινόταν στην αρχή στο Βασιλικό Φαρμακείο και αργότερα σε μία από τις αίθουσες του Πανεπιστημίου, στην ομώνυμη οδό. Υποθέτω ότι εργαστηριακός εξοπλισμός, θα ήταν στοιχειώδης, προερχόμενος κυρίως από το φαρμακείο του Λάνδερερ. Το φαρμακευτικό αυτό χημείο απετέλεσε και το πρώτο Χημικό Εργαστήριο της χώρας μας.

Τον καιρό εκείνο η Φυσικομαθηματική αποτελούσε τμήμα «της Σχολής Φιλοσοφίας», όπως γράφει και το δίπλωμα του παππού μου Στέφανου Κώνστα, που αποφοίτησε φυσικός το 1886, με την διευκρίνιση ότι εσπούδασε «τας Φυσικάς Επιστήμας», ενώ στο πτυχίο του πατέρα μου, που σπούδασε Χημεία και αποφοίτησε το 1917, γράφει «εις τους πτυχιούχους της Φυσικομαθηματικής Σχολής ενεκρίθη». Το Χημικό Τμήμα ιδρύθηκε το 1919.

Ο Αναστάσιος Χρηστομάνος, Καθηγητής Χημείας του Πανεπιστημίου επί 40 χρόνια, από το 1866 ως το 1906, θεμελιωτής της Χημείας στην Ελλάδα, υπήρξε ο εμπνευστής και πρωταγωνιστής της προσπάθειας να αποσπασθούν οι φυσικομαθηματικές επιστήμες από την φιλοσοφική σχολή και να ιδρυθεί νέο κτίριο, στα πρότυπα των αντίστοιχων κτιρίων της Ευρώπης, για να τις στεγάσει.

Τομή του Χημείου όπως το πρότεινε ο Τσίλλερ. Διακρίνεται η εσωτερική κιονοστοιχία που αφαιρέθηκε για λόγους οικονομίας

Όψη του μονώροφου Χημείου, από σκαρίφημα της διατριβής της κας Μικρού

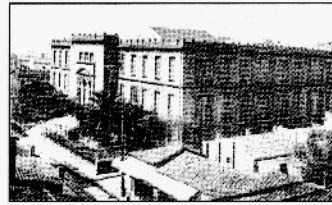
Μετά από πολλούς αγώνες, αγοράστηκε από το Πανεπιστήμιο το οικοπέδο μεταξύ των οδών Σόλωνος, Χαρ. Τρικούπη, Ναυαρίνου και Μαυρομικαήλη, έκτασης λίγο παραπάνω από τέσσερα στρέμματα.

Ο σχεδιασμός του κτιρίου ανατέθηκε στον διάσημο αρχιτέκτονα Ερνέστο Τσιίηλερ, στον οποίο η Ελλάδα οφείλει πολλά από τα σύγχρονα αρχιτεκτονικά μνημεία της, όπως τα Ανάκτορα της οδού Ηρώδου του Αττικού, το Ιλίου Μέλαθρον, σήμερα Νομισματικό Μουσείο, το Κεντρικό Ταχυδρομείο, τα θέατρα Εθνικό και Δημοτικό της Αθήνας, της Πάτρας, της Ζακύνθου καθώς και πλήθος άλλων κτιρίων.

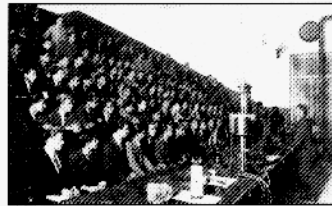
Για την μελέτη του Χημείου ο Τσιίηλερ επισκέφτηκε αντίστοιχα κτίρια στην Ευρώπη και ζήτησε την συμβουλή του διάσημου χημικού August Wilhelm von Hofmann, Καθηγητή στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου, γνωστού από την συνώνυμη αντίδραση.

Τα σχέδια που υπέβαλε ο Τσιίηλερ στο Πανεπιστήμιο προέβλεπαν ένα μονώροφο κτίριο και περιείχαν λεπτομέρειες, όπως διακόσμηση, εσωτερικούς χώρους και γλυπτά, που ανέβαζαν πολύ το κόστος. Έτσι, υποχρεώθηκε να δεχτεί να συνεργαστεί με τον Χρηστομάνο και να δεχτεί αρκετές απλοποιήσεις, που ήταν βέβαια εις βάρος της αισθητικής του κτιρίου, αλλά δεν μείωναν την λειτουργικότητά του. Το κτίριο θεμελιώθηκε τον Ιούνιο του 1887 και ολοκληρώθηκε το 1890. Κάλυπτε το μισό οικοπέδο, ενώ στο άλλο μισό εγκαταστάθηκε αργότερα το Γυμναστήριο του Πανεπιστημίου.

Το 1911, στις 16 Αυγούστου, μία μεγάλη πυρκαγιά προκάλεσε σημαντικές καταστροφές στο κτίριο και κόστισε την ζωή δύο

Φωτογραφία του διωρόφου Χημείου το 1920

Το Μεγάλο Αμφιθέατρο σε ώρα διδασκαλίας Φυσικής από τον Καθηγητή Δ. Χόνδρο

πυρραβεστών. Φαίνεται όμως ότι οι ζημιές επισκευάστηκαν γρήγορα, δεδομένου ότι ο πατέρας μου Αναστάσιος Κώνστας, που εγγράφηκε το 1913, σπούδασε σε αυτό το κτίριο.

Λίγα χρόνια αργότερα προστέθηκε ο δεύτερος όροφος, οπότε το Χημείο πήρε την μορφή που φαίνεται στην φωτογραφία του 1920.

Ο τρίτος όροφος προσετέθη το 1925-1926, οπότε το Χημείο απέκτησε την σημερινή του μορφή, όπως φαίνεται και στην πρόσφατη φωτογραφία.

Ο τρίτος όροφος κατασκευάστηκε για να στεγάσει το Φαρμακευτικό Χημείο, που εγκαινιάστηκε το 1928, οπότε το Χημείο πήρε την μορφή που έχει και σήμερα.

Αξίζει να γίνει ιδιαίτερη αναφορά στο Μεγάλο Αμφιθέατρο, που, όπως θυμούνται όσοι το έζησαν, αποτελεί θαύμα ακουστικής με χωρητικότητα 350 θέσεων, το οποίο, παρά τις φθορές που έχει υποστεί, χρησιμοποιείται ακόμη για διδασκαλία και άλλες εκδηλώσεις.

Η τελευταία επέκταση δεν αφορούσε πια το αρχικό Χημείο. Για να καλυφθούν οι συνεχώς αυξανόμενες ανάγκες, χτίστηκε την δεκαετία του 50 το ονομαζόμενο Νέο Χημείο, στον χώρο του Γυμναστηρίου.

Τελικά, την δεκαετία του 90 όλες οι σχολές μεταφέρθηκαν στο νέο σύγχρονο συγκρότημα της Πανεπιστημιούπολης. Στο Παλιό Χημείο παρέμειναν μέχρι το 2003 εργαστήρια Φυσικής. Εδώ έδρευε η ομάδα που συμμετείχε στο ερευνητικό πρόγραμμα «Νέστωρ».

Παράλληλα, από το 1992 ανατέθηκε από το Πανεπιστήμιο Αθηνών σε ειδική επιτροπή, η οργάνωση στο κτίριο του Χημείου,

Πρόσφατη φωτογραφία του Χημείου, από την γωνία Σόλωνος – Μαυρομικαήλη

οιδήν Ελλάδον πραγματικόν προφλακτικόν υγιεινώς διατιθεμένους και τους φυσικόν μέτρων εβρον λόγου, έπεί της από μέρους άπηγορευμένους καρτέι.

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΕΙΣ ΤΟ ΧΗΜΕΙΟΝ

ΤΡΙΑ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΖΗΜΙΑΙ ΘΑΝΑΤΟΙ ΚΑΙ ΤΡΑΥΜΑΤΙΣΜΟΙ ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΩΝ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΗΣ ΕΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

Η «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ» για την πυρκαγιά στο Χημείο

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΧΗΜΕΙΑΣ

του Μουσείου Θετικών Επιστημών και Τεχνολογίας. Στο νέο κτίριο, της οδού Ναυαρίνου, εγκαταστάθηκαν άλλες Πανεπιστημιακές Σχολές.

Σωζόμενο υλικό - Εκθέματα

Παρά το γεγονός ότι αρκετά όργανα και εκθέματα εξαφανίστηκαν κατά την περίοδο της μεταφοράς, έχουν διασωθεί τόσο πολλαπλά και σημαντικά αντικείμενα, ώστε το 1996 το Πανεπιστήμιο να αποφασίσει την ίδρυση μουσείου για την φύλαξη και έκθεσή τους. Στόχος του Μουσείου Επιστημών και Τεχνολογίας είναι να παρουσιάσει στο κοινό την εξέλιξη και τα επιτεύγματα των διαφόρων τομέων των θετικών επιστημών και να συμβάλει στην εκπαίδευση των νέων συμπληρωματικά με τα μαθήματα στα σχολεία και άλλα ιδρύματα.

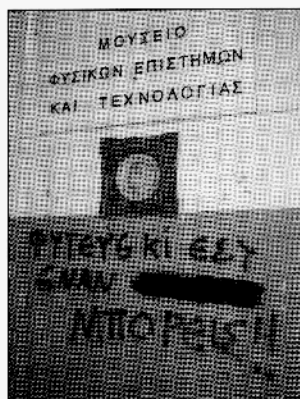
Η απόφαση αυτή κάλυπτε ένα πολύ σημαντικό κενό στον τόπο μας, όπου δεν υπάρχει ούτε ένα μουσείο, αντίστοιχο αυτών που βρίσκουμε σε άλλα κράτη, όπως το Deutsches Museum στο Μόναχο ή το Musée des Arts Et Métiers στο Παρίσι.

Στο Μουσείο, μεταξύ των 15.000 περίπου εκθεμάτων, περιέχονται:

- Όργανα του Εθνικού Γραφείου Μέτρων και Σταθμών
- Η πρώτη γεννήτρια ακτίνων Roentgen στην Ελλάδα, κατασκευής 1897
- Η γεννήτρια υψηλής συχνότητας τύπου Alexanderson, που συνέδε το Χημείο με το εκστρατευτικό σώμα στην Μικρά Ασία
- Οι μυστικοί πομποί της κατοχής που χρησιμοποιήθηκαν στην Αντίσταση
- Το ραντάρ του Χημείου
- Η μηχανή Ramsden που παρόμοιά της περιγράφει ο Ρήγας Φερραΐος στο *Απάνθισμα Φυσικής* του 1790
- Όργανα από το Πανεπιστήμιο Σμύρνης
- Τα παραβολικά κάτοπτρα αφής της Ολυμπιακής Φλόγας του προπερασμένου αιώνα

Τα βιβλία του Μουσείου ξεπερνούν τις 20.000 και περιλαμβάνουν σπάνιες εκδόσεις καθώς και βιβλία του Πανεπιστημίου Σμύρνης.

Η φιλοδοξία της του Μουσείου, είναι να συγκεντρώσει όργανα, βιβλία και άλλα αντικείμενα ιστορικής αξίας από όλα τα Πα-

Η προτομή του Χρηστομάνου

νεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα, βιομηχανίες και ιδιώτες από όλη την Ελλάδα, ώστε ο επισκέπτης να αποκτήσει μία πλήρη εικόνα των θετικών επιστημών και της εξέλιξής τους στον τόπο μας.

Κύριος μοχλός των δραστηριοτήτων της Επιτροπής του Μουσείου είναι ο Δέκτορας Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Χρυσολέων Συμεωνίδης, ο οποίος έχει αφιερωθεί σε αυτόν τον σκοπό.

Ως σήμερα έχουν συγκε-

Η είσοδος του Χημείου σήμερα

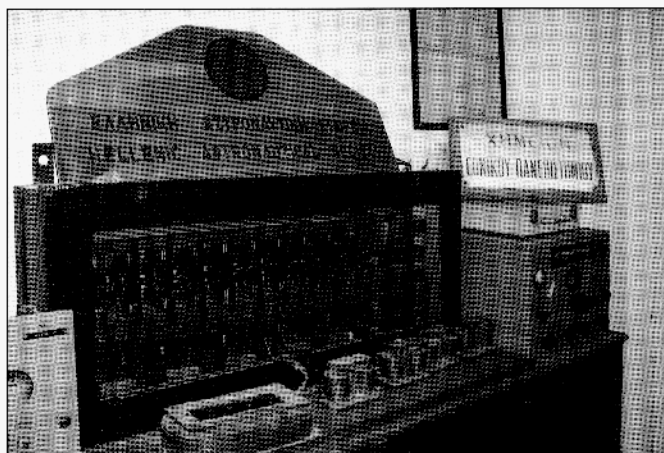
ντρωθεί στο Χημείο χιλιάδες όργανα και βιβλία, από τα οποία αρκετά προέρχονται από τον 19ο αιώνα. Υπάρχουν επίσης παλιές αίθουσες εργαστηρίων καθώς τα τρία αμφιθέατρα, το μεγάλο, το μικρό του υπογείου και το αμφιθέατρο της Φαρμακευτικής στον τρίτο όροφο. Υπάρχει συνεπώς ήδη υλικό που επιτρέπει την δημιουργία ενός αξιοζήλευτου Μουσείου, που θα συμβάλει σημαντικά στην κατανόηση των θετικών επιστημών από το ευρύ κοινό και ιδιαίτερα τους νέους μας.

Η κατάσταση του κηρύου

Σήμερα το Χημείο δίνει εξωτερικά, στο κεντρικό κλιμακοστάσιο και στο Αμφιθέατρο, μία θλιβερή εικόνα βανδαλισμών και εγκατάλειψης, όπως φαίνεται στις σχετικές φωτογραφίες. Οι εσωτερικοί χώροι όμως έχουν διατηρηθεί αρκετά καλά διότι παραμένουν κλειδωμένοι.

Η επιβουλή κατά του Μουσείου

Δυστυχώς το μοναδικό αυτό κτίριο που κτίστηκε πριν 120 χρόνια για να υπηρετήσει τις θετικές επιστήμες, διεκδικεί, εδώ και 15 χρόνια η Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου, για να το χρησιμοποιήσει ως νομική βιβλιοθήκη(!) και αναγνωστήριο(!). Μάλιστα, η αρχική σκέψη ήταν να κατεδαφιστεί το Μεγάλο Αμ-

Όργανα της Ελληνικής Αστροναυτικής Εταιρείας

φιθέατρο, για να κατασκευαστούν γραφεία Καθηγητών της Νομικής. Έτσι παράλληλα με την συγκέντρωση και ταξινόμηση του εξοπλισμού του Μουσείου, βρίσκεται από τότε σε εξέλιξη ένας συνεχής αγώνας για να μην αλλιάξει ο προορισμός του κτιρίου, πράγμα που θα είχε σαν συνέπεια την μεταφορά των εκθεμάτων σε αποθήκες απρόσιτες στους επισκέπτες και τελικό αποτέλεσμα την απώλεια ή την καταστροφή τους.

Για συμπάρσταση στον αγώνα αυτόν ιδρύθηκε το 1996 η *Εταιρεία Φίλων του Μουσείου Φυσικών Επιστημών και Τεχνολογίας*, που έχει ως σκοπό «την ηθική και υλική συμπάρσταση στις προσπάθειες που αποβλέπουν στην οργάνωση και λειτουργία Μουσείου των Φυσικών Επιστημών και της Τεχνολογίας, που θα πρέπει να στεγασθεί στο κτίριο το σχεδιασμένο από τον Ερνέστο Τσίλλερ ειδικά για την διδασκαλία και εργαστηριακή άσκηση των σπουδαστών των φυσικών επιστημών, που λειτουργεί από το 1886».

Μετά τις αρχαιρεσίες της 8ης Ιουνίου 2006, το Δ.Σ. της Εταιρείας απαρτίζεται από τους εξής:

Πρόεδρος	Παύλος Δημοτάκης, Καθηγητής του Πανεπιστημίου Πατρών
Αντιπρόεδρος	Στέφανος Κώνστας Δρ Χημικός, τ. Αντιπρόεδρος του Ελληνικού Πολυτεχνικού Συλλόγου
Γενικός Γραμματέας	Χρυσολέων Συμεωνίδης, λέκτορας Φυσικής του Πανεπιστημίου Αθηνών
Ταμίας	Σαββατόρ Μπακόλης τ. Πρόεδρος του Τ.Ε.Α.Χ.
Εφορος	Σπύρος Κοΐνης Επίκ. Καθηγητής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών
Μέλος	Μαρία Κορομάντζου Δρ Χημικός τ. Επιμελήτρια του Εργαστηρίου Ανοργάνου Χημείας
Μέλος	Ανδρέας Παπαγεωργίου, Αντιπρόεδρος της Ε.Ε.Χ
Αναπληρωματικό μέλος	Χρήστος Κουμέλης, τ. Επίκουρος Καθηγητής Κρυσταλλογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών
Αναπληρωματικό μέλος	Παναγιώτης Σίσκος τ. Καθηγητής Αναλυτικής Χημείας του Πανεπιστημίου Αθηνών

Αποτέλεσμα των προσπαθειών που καταβλήθηκαν ήταν η έκδοση των ακόλουθων αποφάσεων που καθορίζουν τον προορισμό και την προστασία του Χημείου.

- Το κτίριο προστατεύεται με απόφαση του Υπουργείου Πολιτισμού «ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/ Γ/2478/34402/10-7-1996, ΦΕΚ 631 Β, 30-7-1996» ως έργο τέχνης και ιστορικό διατηρητέο μνημείο της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης των θετικών επιστημών της Ελλάδας συνδεδεμένο με εθνικούς και δημοκρατικούς αγώνες την εποχή της κατοχής και της δικτατορίας.

- Το σύνολο του εξοπλισμού του Παλαιού Χημείου έχει χαρακτηριστεί από το Υπουργείο Πολιτισμού με την απόφαση «ΥΠΠΟ/ΔΙΛΑΠ/Γ/54/1330/5-1-1998, ΦΕΚ 47 Β, 28-1-1998» ιστορικό διατηρητέο μνημείο γιατί περιλαμβάνει μοναδικά αυθεντικά όργανα που αποτελούν σημαντικά τεκμήρια της ιστορίας και της εξέλιξης των θετικών επιστημών στην Ελλάδα και έχουν μεγάλη επιστημονική, ιστορική και εκπαιδευτική σπουδαιότητα.

- Η χρήση του συνόλου του κτιρίου έχει χαρακτηριστεί διατηρητέα «απόφαση 90569/6677/25-10-1994 ΦΕΚ 1196 Δ, 17-11-1994» από το Υ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε. ως χώρου μουσείου επιστημών και τεχνολογίας, εκπαιδευτικού κέντρο και χώρου πολιτιστικών εκδηλώσεων.

- Το Συμβούλιο της Επικρατείας, Τμήμα Ε, δικάωσε την ανωτέρω απόφαση του ΥΠΕΧΩΔΕ για τη χρήση του κτιρίου, με την υπ' αριθμόν 2876/2001 απόφασή του.

- Απόφαση του ΥΠ.ΠΟ «ΥΠΠΟ/ 63235/ ΔΠΚΑΝΜ/ 796/ 11-12-1998», σύμφωνα με την οποία απορρίφθηκε η μελέτη μετατροπής του κτιρίου σε βιβλιοθήκη της νομικής.

Οι αποφάσεις αυτές δεν αποθάρρυναν όμως εκείνους που θέλουν να μετατρέψουν το Χημείο σε νομική βιβλιοθήκη. Έτσι, οι ανωτέρω αποφάσεις έχουν καταστρατηγηθεί από νεότερη απόφαση του Υ.Π.Ε.Χ.Δ.Ε «14660/ 9-04-2003/ ΦΕΚ Δ 639/ 23-06-2003» που επιτρέπει την εφαρμογή μελέτης που μετατρέπει το κτίριο, κατά το μεγαλύτερο μέρος του σε βιβλιοθήκη της Νομικής –αναιρώντας την παλαιότερη απόφαση. Η νέα αυτή απόφαση δεν κοινοποιήθηκε στην Ένωση Χημικών και τους άλλους οργανισμούς που ενδιαφέρθηκαν και παρενέβησαν στο Συμβούλιο της Επικρατείας, με αποτέλεσμα να παρέλθει άπρακτη η τρίμηνη προθεσμία για υποβολή ενστάσεων. Έτσι φτάσαμε στο σημείο σήμερα να έχει ανατεθεί το έργο της μετατροπής. Όπως μάλιστα μαρτυρούν και οι σκαλωσιές στις όψεις του κτιρίου, έχει ήδη αρχίσει η εφαρμογή της μελέτης μετατροπής του κτιρίου σε αναγνωστήρια της Νομικής, ενώ πανεπιστημιακοί παράγοντες πιέζουν να μεταφερθούν τα εκθέματα σε πρόχειρη (!!) αποθήκη που θα διαθέσουν στην Πανεπιστημιούπολη.

Με την εφαρμογή της νέας μελέτης καταστρέφεται και αποβάλλεται πολύ μεγάλο μέρος των εργαστηριακών χώρων και του εξοπλισμού του κτιρίου και εκδιώκονται στο άγνωστο χιλιάδες όργανα και βιβλία πάνω στα οποία είναι αποτυπωμένη η ιστορία των θετικών Επιστημών στη χώρα μας.

Επόμενο είναι ότι έχουν εκδηλωθεί συνεχώς εντεινόμενες αντιδράσεις από πολλούς ηλιεπές, με σκοπό, έστω και την τελευταία στιγμή, να ανατραπεί η δυσμενής κατάσταση και να σωθεί το Χημείο-Μουσείο.

Εκείνο που επιθυμούμε, ως Εταιρεία Φίλων του Μουσείου, να καταστήσουμε σαφές προς κάθε κατεύθυνση, είναι ότι θα προσπαθήσουμε με κάθε μέσο να αποτρέψουμε την απειλούμενη καταστροφή και πιστεύουμε ότι θα το πετύχουμε έχοντας και την συμπάρσταση όλων των Χημικών.

Έτσι θα αξιωθεί η Ελλάδα να αποκτήσει Μουσείο Φυσικών Επιστημών και Τεχνολογίας στεγασμένο σε κλασικό κτίριο που κατασκευάστηκε ειδικά για την διδασκαλία και έρευνα στον τομέα των θετικών Επιστημών, που θα είναι το μοναδικό στην Ευρώπη.

Πλησιώστε την Εταιρεία των Φίλων του Εθνικού Μουσείου Φυσικών Επιστημών και Τεχνολογίας. Χρειάζεται την υποστήριξή σας εν όψει της λήψης κρίσιμων αποφάσεων για την διάσωσή του.

Τηλέφωνα επικοινωνίας: 210-8219279, 210-8952870 (κ. Α. Παπαγεωργίου), 210-7667822 (κ. Χρ. Συμεωνίδης) και 210-3821524 (Ε.Ε.Χ.).